

بیانیه

"تهدیدهای خارجی را جدی بگیریم"

هموطنان عزیز

طرح تشدید مجازات‌های اقتصادی علیه ایران (و لیبی) بالاخره به تصویب مجلس نمایندگان و سنای آمریکا و سپس با امضای رئیس‌جمهوری این کشور به مرحله نهایی و اجرا رسید. به موجب این قانون شرکت‌های غیرآمریکایی، که با ایران و لیبی در صنعت نفت و گاز همکاری نمایند از طرف دولت آمریکا مجازات می‌شوند.

تصویب این قانون، با اعتراض گسترده محافل جهانی روبرو شده است. اکثر کشورهای جهان این مصوبه را نقض آشکار و یک‌جانبه حقوق بین‌الملل می‌دانند. کشورهای صنعتی جهان، ضمن اعتراض شدید به این مصوبه، آمریکا را به مقابله به‌مثل تهدید کرده‌اند. به‌عنوان نمونه وزیر اقتصاد آلمان، (رویتز ۹ اوت - ۱۹ مرداد)، این قانون را به صراحت تخلف از مقررات بین‌المللی در مورد تجارت و سرمایه‌گذاری دانست و اعلام کرد که کشورهای اروپایی از حقوق و منافع خود دفاع خواهند کرد و این قانون را نادیده خواهند گرفت. مقامات اروپایی تأکید کرده‌اند که آنها با سیاست مبارزه با تروریسم و تأمین حقوق بشر مخالفتی ندارند بلکه با روش‌های اتخاذ شده توسط دولت آمریکا مخالف می‌باشند.

واکنش کشورهای صنعتی جهان، اروپا و آسیای دور، در برابر سیاست دولت آمریکا نشان می‌دهد که احتمال موفقیت این برنامه بسیار کم است. اگرچه ممکن است دولت آمریکا با استفاده از طرح مسائل دیگری (نظیر ادعای امارات متحده عربی) پای شورای امنیت سازمان ملل متحد و به دنبال آن کشورهای صنعتی جهان را به مشارکت گسترده در محاصره سیاسی و اقتصادی ایران به میان بکشاند.

واکنش کشورهای جهان در برابر حرکت اخیر دولت آمریکا علیه ایران و لیبی با توجه به واکنش‌های قبلی در مورد کوبا، قابل پیش‌بینی و انتظار بود. به همین دلیل، همزمان با تصویب این قانون، دولت آمریکا برنامه‌های جدیدی را علیه ایران عنوان کرده است.

رئیس‌جمهور آمریکا، کلینتون، در مصاحبه رادیویی سوم اوت (۱۳ مرداد) خود، با صراحت از ضرورت یک نمایش نظامی علیه ایران سخن گفت. چند روز بعد از آن، وزیر دفاع، ویلیام پری، نیز همین معنا را مبسوط‌تر و با جزئیات بیشتری مطرح ساخت و اعلام نمود که ۱۱ تا ۲۵ منطقه در ایران هدف حملات احتمالی نظامی قرار خواهند گرفت.

همزمان با بیانات مقامات رسمی دولت آمریکا، نیروهای نظامی این کشور و متحدانش در عربستان، کویت، عمان، بحرین و خلیج فارس به حالت آماده‌باش کامل درآمدند.

یک ماه قبل از این اظهارات، در ۲۷ ژوئن (۷ تیر) یک روزنامه‌نگار کانادایی به نام «اریک مارگولیس» در گزارشی تحت عنوان «حمله به ایران» که از شبکه اینترنت منتشر شد، برنامه حمله نظامی احتمالی

دولت‌های آمریکا و اسرائیل به مراکز و اهداف خاصی را در ایران برملا ساخت و پیش‌بینی کرد که این حمله حداکثر تا نوامبر ۱۹۹۶ (زمان برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری در آمریکا) صورت خواهد پذیرفت. مجله معتبر اشپیگل آلمانی نیز، طی مقاله‌ای خبر تدارک حمله احتمالی به ایران را منتشر ساخت. رویتر در ۸ اوت (۱۸ مرداد) جدی بودن حمله نظامی آمریکا به ایران را از قول مقامات رسمی کشور و کارشناسان خاورمیانه آمریکا گزارش کرد.

روزنامه تایمز لندن نوشت که: «ویلیام پری وزیر دفاع آمریکا اواخر هفته گذشته متحدين اروپایی آمریکا را از طرح آن کشور برای مجازات ایران مطلع کرد». این روزنامه اضافه می‌کند که طبق این طرح بمب‌افکن‌های آمریکایی از عرشه ناوهای جنگی آمریکا در خلیج فارس برمی‌خیزند و به بمباران هدفهای معین، نظیر نیروگاه نکا در مازندران، نیروگاه هسته‌ای بوشهر، و سایر مراکز در بندرعباس، همدان، یزد، کرج، قم و تهران و... خواهند پرداخت.

اظهارات وزیر دفاع آمریکا ویلیام پری، پس از سفری به خلیج‌فارس در مورد مرتبط ساختن انفجار مرکز نظامی آمریکا در ظهران با فعالیت‌های یک کشور ثالث که صریحاً اشاره به ایران دارد، همگی حاکی از وضعیت غیرعادی و هشداردهنده‌ای از ماجراجویی‌های آمریکا در خلیج‌فارس می‌باشد. بخصوص که به خانواده نظامیان آمریکا در خلیج‌فارس دستور خروج از منطقه داده شده است.

همزمان با آماده‌باش نظامی آمریکا در خلیج‌فارس، روزنامه کثیرالانتشار آمریکایی «یو - اس - تودی» در شماره ۲ اگوست (۱۲ مرداد ۷۵) به نقل از «مقامهای رسمی» آمریکایی نوشت که: «انفجار ظهران توسط کسانی صورت گرفته است که در ایران آموزش دیده‌اند». همین روزنامه نام نه مرکز را در تهران و شهرستانها به اضافه دو مرکز (نیروگاه نکا و بوشهر) را به‌عنوان آماج حملات احتمالی ذکر کرده است. هفته‌نامه انگلیسی «ساندی تلگراف» (چاپ لندن) در شماره ۴ اوت (۱۴ مرداد ۷۵) خود خبر تهیه طرح جزئیات حمله نظامی به ایران توسط دولت کلینتون را منتشر ساخت و نظر منابع پنتاگون را نوشت که: «دخالت جمهوری اسلامی در انفجار پایگاه خیار ظهران قطعی است». اگرچه رویتر از قول یک مقام رسمی سیا گزارش داد که: «هیچ شاهد محکمی در مورد دخالت هیچ گروه یا کشور خاصی هنوز به دست نیامده است.» مقامات آمریکایی همچنین تلاش دارند پای ایران را در انفجار هواپیما TWE نیز بکشانند.

در طول سال‌های اخیر، مقامات برجسته آمریکایی و دستگاه‌های تبلیغاتی آنها، از هر فرصتی برای آماده‌سازی افکار عمومی مردم آمریکا و جهان جهت توجیه فشارهای اقتصادی، سیاسی و نظامی علیه ایران، بدون آنکه مدارک مستند و قابل اعتنایی درباره تمامی اتهامات علیه ایران ارائه دهند، استفاده کرده‌اند.

به موازات اعلام و انتشار مستقیم و غیرمستقیم مقاصد دولت‌های آمریکا و اسرائیل مبنی بر قصد تهاجم و تجاوز نظامی به ایران، فعل و انفعالات ویژه و جهت‌داری در کشورهای همسایه (ترکیه، افغانستان، قطر، بحرین، عمان و ...) نیز صورت گرفته است (نظیر قرارداد نظامی میان ترکیه و اسرائیل)، که نباید از آنها غافل ماند.

نهضت آزادی ایران سیاست‌ها و برنامه‌های اعلام شده دولت آمریکا را ماجراجویانه، قلدربآبانه و تخلف آشکار از قوانین بین‌المللی و دخالت در امور داخلی ایران می‌داند و اعتراض شدید خود را اعلام

می‌دارد.

در گذشته نیز ما به کرات اوضاع خلیج فارس را تحلیل و خطرات را پیش‌بینی کرده و به رفتارهای تجاوزگرایانه آمریکا به سازمان ملل متحد اعتراض نموده‌ایم* همان‌طور که در تحلیل‌ها و بیانیه‌های گذشته آمده است، نهضت آزادی ایران بر این باور است که دامنه پیامدهای این برنامه فراتر از تقابل خصمانه میان دو دولت می‌باشد و مضمون و محتوای آنها به‌گونه‌ای است که اولاً در عمل به مجازات ملت ایران و فشار هر چه بیشتر به طبقات زحمتکش و محروم ملت می‌انجامد. ثانیاً، اعمال این نوع سیاستها، در عمل به دخالت آمریکا در امور داخلی ایران و تاثیر بر روند تحولات سیاسی در جمهوری اسلامی منجر می‌گردد. به طوری که این فشارها نهایتاً به نفع تثبیت قدرت جناحهای تندرو، قشری و انحصارطلب تمام می‌شود و بهانه‌های بهتری برای سرکوب هر نوع حرکت مسالمت‌آمیز سیاسی که در راستای حل بحران‌های کنونی و ایجاد تعادل سازنده ضروری است، به دست این جناحها می‌دهد. ثالثاً با اجرای این برنامه، تمامیت ارضی کشورمان مورد تهدید جدی قرار می‌گیرد.

نهضت آزادی ایران معتقد است در شرایط کنونی، مصالح ملی و در راس آنها حفظ تمامیت ارضی کشور، فراتر از موضع‌گیری‌های جناحی له یا علیه حاکمیت کنونی است. تجارب تاریخی نشان می‌دهد که ظالمین و متجاوزین بیگانه فراوان بر این کشور سلطه پیدا کرده‌اند. لشکریان چنگیز و تیمور به این سرزمین یورش آوردند و: «آمدند، سوختند و کشتند و رفتند». لشکریان مغول، چندین کرور جمعیت نیشابور را قتل‌عام کردند و حتی سگ‌ها و گربه‌ها را هم زنده نگذاشتند. شهر را با خاک یکسان نمودند، زمین را به آب بستند و سپس شخم زدند، تا دیگر اثری از حیات در آن باقی نماند. اما امروز نیشابور، نظیر سایر شهرهای مصیبت‌دیده کشورمان، سربلند و آباد، همچنان بخشی تفکیک‌ناپذیر از ایران زمین بر جای ایستاده است.

اما حقایق تلخ موجود گواه آن است که هر زمان زمامداران در برابر تهدیدات خارجی نابخردانه و نسنجیده عمل کرده‌اند، بخش‌هایی از سرزمین آباء و اجدادی ما، نظیر قسمت‌هایی از خراسان بزرگ، قفقاز، بحرین و... جدا شده‌اند، که دیگر هرگز به این سرزمین برنگشته‌اند.

توجه به این تجارب تاریخی، حکم می‌کند تمامی آحاد کشور از هر طبقه و قشری، با هر اندیشه و گرایش سیاسی و دینی، از هر قون و نژادی، خطرات تهدیدکننده را جدی گرفته و برای مقاومت در برابر آن آماده باشند. اولین گام، این است که خطر را جدی بگیریم و دشمن را حقیر و بیچاره نشماریم. خوش‌خیالی و کم‌بها دادن به آنچه در سطح بین‌المللی و منطقه می‌گذرد، می‌تواند فاجعه‌آفرین شود. نهضت آزادی ایران معتقد است شرایط سیاسی نامطلوب حاکم بر کشورمان نیز یکی از عوامل

---

* نگاه کنید به نشریات نهضت آزادی:

۱- توسعه بحران در خلیج فارس ۱۳۶۶/۹/۴

۲- اعتراض به دخالت نمایندگان آمریکا در امور داخلی ایران، تلگراف شادروان مهندس بازرگان و دکتر یزدی به دبیرکل

سازمان ملل متحد. ۱۳۶۹/۵/۶

۳- مقصر جنگ کیست؟ ۱۳۷۰/۲/۴

۴- تبیین و تدبیر در بحران سه جزیره- دکتر ابراهیم یزدی - مهرماه ۱۳۷۱

۵- خطرات تهدیدکننده حضور نظامی آمریکا در خلیج فارس ۷۴/۷/۲۰

۶- اعتراض علیه طرح داماتو - دخالت آمریکا در امور داخلی ایران ۷۴/۱۰/۱۰

تضعیف‌کننده وحدت ملی در برابر سیاست‌های خصمانه قدرت‌های بیگانه علیه جمهوری اسلامی می‌باشد. حاکمیت باید با درک جدی بودن خطر بلادرنگ آتش‌بسی سیاسی میان جناح‌های رقیب در درون حاکمیت، و میان حاکمیت با مردم و احزاب و گروه‌های سیاسی مستقل اعلام نماید تا شرایط برای یک آشتی ملی فراهم آید. تنها با تأمین چنین شرایطی است که زمینه‌های مساعد برای جلب اعتماد و حمایت مردم برای مقابله با خطرات خارجی امکان‌پذیر می‌گردد.

در این راستا نهضت آزادی ایران، بار دیگر، از مقامات مسئول کشور می‌خواهد با توجه به شرایط بحرانی موجود، انحصارطلبی و تمامیت‌خواهی و بی‌اعتنایی به قانون اساسی که بر طبق آن، حقوق و آزادی‌های اساسی ملت تعریف و تبیین شده است، دست بردارند و با حذف موانع موجود بر سر راه فعالیت آزاد احزاب سیاسی ملتزم به قانون اساسی، هر چند مخالف عملکرد حاکمیت، برداشتن محدودیت و سانسور از مطبوعات مستقل و غیروابسته به دولت، میدان دادن به اتحادیه‌ها و سندیکاها، و انجمن‌های مدنی مستقل و آزاد ساختن تمامی کسانی که به اتهام اعتقادات سیاسی و مذهبی، غیر موافق با خط مسلط حاکمیت، در بازداشت به سر می‌برند، سد محکمی در برابر سیل تهاجم دشمنان بنا نماید.

نهضت آزادی ایران